

Curs de pedagogie experiențială pentru cadre didactice

Feedback despre programul Academia Experiențelor

Aș începe să caracterizez [Academia experiențelor](#) printr-un citat pe care l-am găsit de curând și care mi se pare foarte sugestiv: "Experiența nu e ceea ce ți se întâmplă. E ceea ce faci cu ceea ce ți se întâmplă" Aldons Huxley.

Am trăit niște zile foarte încărcate emoțional și cognitiv la Sovata, cele trei zile au fost echivalente pentru mine cu un master în psihologie, mi se pare că metodele utilizate, activitățile propuse și mai ales secvențele de evaluare a acestora m-au făcut să mă descopăr în profunzime, să aflu cu adevărat cine sunt, mi-au dezvoltat calitățile și defectele, iar acum știu cum să le valorific pe primele și să le corectez pe cele din urmă.

Imediat ce am ajuns acasă mi-am făcut un jurnal al celor întâmplate, cu o introspecție amănunțită pe fiecare activitate, comportament și trăire și mi-am propus obiective pentru următoarea perioadă.

Dintre multele metode pe care le-am descoperit mi-am propus să aplic ciclul lui Kolb și Modelul comunicării eficiente, așa că încă din prima mea zi de reîntoarcere la catedră le-am prezentat elevilor mei „celebra RCE”, cum am numit-o eu și anume Regula comunicării eficiente care stă la baza oricărui proces de învățare. Am fost surprinsă să descopăr la Sovata că noi profesorii nu eram capabili să respectăm această regulă esențială și am observat că din păcate este o realitate în sistemul nostru educațional.

Mie mi-a prins foarte bine această experiență de cunoaștere și simt că a produs o schimbare în felul meu de a fi, am descoperit acolo că am reale calități de lider și că trebuie să mi le asum cu încredere, am prins curaj în legătură cu asta și am exersat această calitate, organizând puțin grupul olimpicilor de 250 de persoane în cadrul vizitei la Mănăstirea

Recea, lucru pe care nu l-aș fi făcut înainte de acest curs. De asemenea mi-am privit elevii cu o atitudine nouă, plină de înțelegere și de empatie și simt că asta imi va ușura mult munca de la catedră în viitor.

Apoi am aplicat metodele învățate și copiilor mei, într-o ieșire la pădure cu fetița mea de 4 ani și cu finuțul de 5, am reinterpretat traseul nostru cu obiective și am descoperit cu plăcere că lor le-a plăcut mult mai mult ieșirea fiindcă au fost stimulați intelectual prin rezolvarea sarcinilor de orientare în spațiu, prin identificarea șălățelelor de pădure, prin cățărarea în copaci și găsirea drumului spre casă, am constatat în același timp că ei sunt mult mai inteligenți decât credem noi. Plecând de aici, se poate aplica și în cadrul predării o metodă mai schematică de predare, în sensul în care elevii să fie lăsați să descopere singuri informațiile, să facă asocierile, noi urmând doar să le oferim sarcini de lucru stimulative și să-i orientăm în găsirea soluțiilor.

Am descoperit iarăși importanța activităților în grup care permit autocunoașterea și integrarea ulterioară în societate. Importanță mi s-a părut și metoda scoaterii din zona de confort, care a dezvăluit că putem face lucruri pe care le credeam imposibil de realizat și cred că și această tehnică este binevenită în cadrul procesului de învățare, elevii având nevoie să conștientizeze că au resurse nebănuite în ei și că

pot ieși din plictiseala orelor tradiționale de transmitere de informații remarcându-se și realizând ceva original, lucru care le va crește stima de sine.

Cred că cel mai important lucru pe care l-am învățat a fost speranța că împreună o mână de oameni pot schimba o generație, pot transmite o educație profundă și valoroasă, pot cultiva omenescul din tineri și îi pot transforma în adulți cu o personalitate puternică, în adulți capabili să găsească soluții pentru un viitor mai luminos.

Vă mulțumesc încă o dată coordonatorilor noștri care ne-ati deschis poarta unei educații naturale și autentice, atât în plan personal cât și profesional!

Florina Cotoară,
profesor